

GARA AUGLIS IR LABPRĀTĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 51:10,11; Jāņa 14:9; Rom. 3:12-20; 7:7-12; Titam 2:14; Ebr. 1:2,3.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu” (Ef. 2:10).

Svētajos Rakstos „labprātība” ietver ne tikai pareizu uzvedību, bet arī izvairīšanos no pretējā, ļaunuma. Labprātība ir praksē pielietots svētums. Labprātība ir tas, ko darām; pretējā gadījumā tā nav „labprātība”.

Gal. 5:22 tulkotais vārds „labprātība” (agathosune), kas tulkota arī kā labestība, norāda uz aktīvu, pat enerģisku labprātību. Labprātība ir kas vairāk par rakstura izcilību; tas ir enerģijas pieplūdums raksturam, kas atklājas labos darbos.

Bieži dzirdam sakām, ka kādam ir „laba sirds” vai ka kāds cilvēks ir „laba dvēsele”. Lai cik problemātiska šī ideja ir teoloģiskajā ziņā (skat. Jer.17:9), tā ir vēl problemātiskāka reālajā dzīvē. Nosaukumi „laba sirds” vai „laba dvēsele” paši par sevi neko nenozīmē. „Laba sirds” tiek atklāta darbībās, labos darbos, konkrētā, praktiskā labestībā, kas nes labumu citiem. Arī labiem nolūkiem, labām domām, labiem motīviem ir sava loma, tomēr, galu galā, labprātība un labestība nozīmē darīt labu. Domājot citādi, mēs sevi maldinām.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 13.februārī.)

DIEVS IR LABS

Bībelē dziļākā un absolūtā vārda „labs” jēga attiecināta vienīgi uz Dievu. Līdz ar to – kaut arī vārds „labs” tiek brīvi lietots visdažādākajos apstākļos, kaut arī ir gan labi, gan slikti cilvēki (skat. Mat.5:45), kaut arī kristieši var veikt labus darbus (Ef.2:10) un kaut arī Dievs visu, ko radīja, pasludināja par labu esam (1.Moz.1:31), – Jēzus paziņo, ka tikai Dievs ir „labs” (Marka 10:18). Tikai Dieva labestība un labprātība ir pilnīga. Viss pārējais ir dažādas labestības pakāpes, kas tiek salīdzinātas ar šo ideālo standartu.

Ko uzskaitītās rakstvietas atklāj attiecībā uz to, kā Dieva labestība un labprātība var atklāties arī mūsu dzīvē? 2.Moz.33:19; Ps.25:8; 86:5; 107:21; Nah.1:7; Rom.8:28. _____

Tomēr Dievs neaprobežojas tikai ar paziņojumu, ka Viņš ir labs; Viņš šo labestību ir atklājis daudzos veidos.

Dieva labestība un mīlestība saskatāma visā radībā. Dieva labestība dabā atklājas pat šinī kritušajā pasaulē, neskatoties uz tajā trakojošajām slimībām, sērgām un dabas katastrofām.

Iedomājieties cilvēku attiecības – mīlestību, rūpes, gādību par citiem. Mēs šīs brīnišķīgās jūtas izjust spējam, vienīgi pateicoties tam, ka Dievs mūs radījis ar attiecīgu potenciālu, un tā iemesls bija Viņa labestība.

Cilvēku seksualitāte, lai gan, protams, šausmīgos un neiedomājamus veidos izkropļota, savā būtībā atklāj Dieva labestību un Viņa mīlestību uz cilvēkiem.

Kāda ir lielākā Dieva labestības atklāsme, kas cilvēcei dota? Jāņa 14:9; Ebr.1:2,3. _____

Pierakstiet dažādus veidus, kā jūs izprotat Dieva labestību. Citiem vārdiem sakot, neskatoties uz piedzīvotajām grūtībām, kā jūs sapratāt un atpazīnāt Kunga labestību? Kā iespējams Dieva labestību atsoguļot savā dzīvē? Dalieties atbildēs ar Bībeles studiju grupas biedriem Sabatā. _____

VISI IR GRĒKOJUŠI

Izlasiet Rom. 3:12-20. Kā šo vārdu realitāte izpaužas apkārtējā pasaulē? Kā tā izpaužas jūsu dzīvē? _____

Viens no dzīves skumjajiem faktiem ir tas, ka ir daudz ļoti apdāvinātu un talantīgu, apburošu, harizmātisku, prasmīgu un zinošu cilvēku, kurus mēdz dēvēt par „labiem” cilvēkiem, lai gan savā būtībā viņi ir samaitāti. Tāpat kā vārdu „mīlestība”, arī vārdu „labs” iespējams lietot nevietā, brīvi, vaļīgi, tādējādi pazaudējot tā patieso nozīmi. Paturot prātā Dieva labestību un tās nozīmi, mēs spēsim daudz labāk izprast, kādai jābūt cilvēku labestībai ideālā variantā.

Bieži dzirdam nekristiešus sakām, ka viņi nesaprot kristiešu runas par to, ka cilvēki pēc dabas ir grēcīgi, un tamlīdzīgi. Galu galā, vai tad neeksistē cilvēki, kas dara labus darbus, kas pauž laipnību, nesavtību un beznosacījumu mīlestību? Vai tad mēs visi neesam vismaz reizi tādus sastapuši? Kā jūs atbildētu uz šādu argumentu? _____

Pirms daudziem gadiem krievu rakstnieks Dostojevskis sarakstīja grāmatu par laiku, ko bija pavadījis Sibīrijas cietuma nometnē, kurā mitinājās arī vairāki ļaunākie Krievijas noziedznieki. Cietumnieku vidū bija tādi, kas bija izdarījuši ļaunākos, samaitātākos noziegumus, kādus iespējams iedomāties. Tomēr Dostojevskis rakstīja, ka brīžiem šie cilvēki bija spējīgi paveikt līdzjūtīgus un labestības pilnus darbus. Jāatceras, ka pat visļaunākie cilvēki var izdarīt ko labu. Tajā pašā laikā, kurš gan nav redzējis, ka ļoti labi cilvēki tiek piespiesti rīkoties slikti?

Kā ir ar jums? Vai arī jūs spējat paveikt ļoti labestīgus un mīlošus darbus? Vai spējat būt arī ļauni un nenovīdīgi? Ko jūsu atbildes liecina par jums un nepieciešamību pēc Jēzus klātbūtnes? _____

DIEVA BAUSLĪBA UN LABESTĪBA

Izlasiet Rom. 7:7-12. Ko Pāvils saka par bauslību? Kādēļ viņš uzsver, ka bauslība ir laba? _____

Dažiem rodas problēmas ar Dieva bauslību, jo tās loma glābšanas plānā tiek pārprasta. Dodoties pie ārsta ar sūdzībām par kādu kaiti, pirms ārstēšanas uzsākšanas nepieciešams noteikt diagnozi. Problēma rodas, kad cilvēki diagnozi sajauc ar ārstēšanu. Dieva bauslība kalpo ne tikai kā standarts, bet glābšanas plānā ieņem arī diagnosticējošu lomu. Pāvils vienkārši uzsver, ka bez bauslības viņš nezinātu, kas ir grēks. Tātad bauslība mūs visus diagnosticē kā grēciniekus. Bez šīs diagnozes nav pamata nākt pie Jēzus pēc dziedināšanas.

Glābšanas plānā Dieva bauslība ir neaizvietoājama, jo bez bauslības nav grēka, un bez grēka nav nepieciešams Glābējs.

Psalmi 40:8 Dāvids raksta: „Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi manā sirdī.” Tad kādēļ daži cilvēki bauslību, likumus uzskata par nastu? _____

Dažreiz mēs bauslību uzskatām par aizliegumu sistēmu – „Tev nebūs”. Tā ir tikai daļa no patiesības. Tajā pašā laikā, ir neiedomājami vairāk lietu, ko mēs drikstam darīt. Pārdomājiet arī visas priekšrocības, kas rodas, ievērojot Dieva bauslību. Pārdomājiet, kā tā uzlabo mūsu šīs zemes dzīves kvalitāti. Vai mums nevajadzētu uzticēties Dieva labestībai tik lielā mērā, lai apzinātos, ka viss, ko Viņš aizliedz, ir mums kaitīgs?

Vai jūsprāt bauslības ievērošana ir nasta? Kāpēc? Ja Bībelē sacīts, ka dzīvot pēc bauslības ir prieks, tad ko mēs darām nepareizi, ja tas mums šķiet kā apgrūtinājums? _____

DZĪVOT LABPRĀTĪBĀ

„Vai var nēģeris mainīt savu ādas krāsu, un vai leoparda var pārveidot savas ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem” (Jer.13:23).

Šī rakstvieta atklāj vienkāršu patiesību par cilvēka dabu – mums ir grūti mainīties, īpaši tad, ja jāmaina savas negatīvās rakstura iezīmes. (Pajautājiet precētajiem pāriem, cik viegli bija pārmainīt savu dzīvesbiedru!) Paturot to prātā, iespējams, rodas labāka izpratne par jautājumu, kādēļ bībeliskā izpratne par labestību ir dziļāka un šaurāka, nekā parasti šis vārds tiek lietots. Gara auglis labprātība jeb labestība vairāk ir vērstas uz iekšieni, ietekmējot katru dievbijīgā cilvēka domu, vārdu un darbību. Tas nozīmē – pirms jebkuru darbību varam nodēvēt kā „labu”, jāpārlicinās par motīvu pareizību. Tas nozīmē, ka labs cilvēks ir tāds, no kura taisnīgums (taisna rīcība) plūst kā rezultāts mīlestībai uz Dievu, jo cilvēks iekšēji ir nodevies Viņam.

„Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī pastāvīgu garu!” (Ps.51:12).
 „Kā jauneklis uzturēs savu ceļu šķīstu? Kad turēsies pie Taviem vārdiem” (Ps.119:9).
 Ko šīs rakstvietas māca par to, kā varam kļūt „labi”? _____

Salīdziniet šīs rakstvietas ar Pāvila rakstīto Rom. 7:18. Kā šīs rakstvietas ir saistītas? _____

Vēstules Rom. 7.nodaļā Pāvils pauž vilšanos, ka, par spīti vislabākajiem nodomiem, viņš sevī neatrod spēku darīt labu (18.,19.pants). Bet 8.nodaļas 1. – 4. pantā viņš atklāj kristiešu noslēpumu šīs dilemmas pārvarēšanai. Kas ir šis noslēpums? Pārrunājiet, ko nozīmē „dzīvot Garam”? Kā to iespējams paveikt? _____

Viens ir atzīt, ka esam grēcinieki, kuriem nepieciešama žēlastība, un ka labie darbi nevar mūs glābt. Tajā pašā laikā, kādēļ jābūt uzmanīgiem, lai šo mācību neizmantotu kā aizbildinājumu dzīvot miesai? Vai mēdzat tā rīkoties? Ja tā, kādēļ šāda attieksme salīdzināma ar balansēšanu uz bīstamas kraujas malas? _____

LABESTĪBAS IZPAUSME

Lai gan nedrīkst apgalvot, ka tiekam glābti ar darbiem, var sacīt, ka mēs kā ar asinīm atpirkti Dieva dēli un meitas tiekam glābti, lai mūsu dzīves atspoguļotu un demonstrētu labus darbus. Jēzus norādīja, ka, tāpat kā koku atpazīst pēc tā augļiem, mēs tiksim atpazīti pēc savas dzīves, kādu to dzīvosim. Labo darbu nozīmīgumu Jēzus uzsver vēl vairāk, pasludinot, ka tie, kuru dzīvē labo darbu trūks, netiks ielaisti debesu valstībā (skat. Mat.25:41-46).

Izlasiet Ef. 2:10 un Titam 2:14. Kāda kopīga vēsts šajās rakstvietās atrodama, un kādēļ šī vēsts ir tik svarīga katram, kas sludina Kristus vārdu? _____

Mēs, cilvēki, visi esam grēcinieki; mēs esam pārkāpuši Dieva likumus; mums visiem nepieciešams Glābējs. Tomēr mums Bībelē ir doti apsolījumi, ka, pakļaujoties Jēzum un izvēloties dzīvot Garā, nevis miesā, mēs varam uzvarēt un dzīvot tā, lai atspoguļotu Dieva labprātību un labestību. Mums ir iespēja dzīvot, kā Pāvils saka, „atjaunotā dzīvē” (Rom.6:4), jo – tā kā „mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē” (Rom.6:4) – mēs varam apgalvot, ka esam „miruši grēkam, bet Jēzū Kristū dzīvojam Dievam” (Rom.6:11).

Mēs varam būt „labi” šī vārda bībeliskajā nozīmē, nevis „labi” tādā ziņā, ka būtu pelnījuši glābšanu. Mēs varam būt „labi” tādā aspektā, ka mūsu sirdis, motīvi un darbi pasaulei atklāj Dieva, kuram kalpojam, realitāti. Protams, tas nozīmēs nomirt sev, būt gataviem kalpot citiem, ikdienas cīņas ar miesu, kā arī nožēlas pilnas sirdis, kad piedzīvosim neveiksmes, bet mēs varam un mums ir jādzīvo ticībā, kuru sludinām.

Cik labi jums izdodas pakļaut sevi uzvaroša kristieša dzīves apsolījumiem? Kas jūs attur paņemt to, ko Dievs jums ir sagatavojis un kas ticis piedāvāts par tik augstu cenu? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Mūsu uzdevums liecināt par Dievu neaprobežojas ar patiesības sludināšanu un literatūras izdali. Atcerēsimies, ka Kristum līdzīga dzīve ir visspēcīgākais arguments kristietības labā un ka vājš kristieša raksturs nodara pasaulei lielāku kaitējumu nekā pasaulīga cilvēka raksturs” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 9.sēj., 21.lpp.).

„Kristietība nav ārēja zīme, tā nav krusta vai kroņa nēsāšana, bet tas atklāj cilvēka savienību ar Dievu. Viņa žēlastības spēkā, kas atklāta rakstura pārveidē, pasaulei jāpārlicinās, ka Dievs Savu Dēlu ir sūtījis kā Glābēju. Vislielākā ietekme, kas ieskauj cilvēka dvēseli, ir nesavtīga dzīve. Spēcīgākais arguments evaņģēlija labā ir milošs un mīlams kristietis” (Elena Vaita, „Dziedināšana”, 470.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupās izlasiet un pārrunājiet atbildes uz jautājumu svētdienas lasījumā – kā Dievs jums ir atklājis Savu labprātību un labestību.

2. Miniet dažus praktiskus veidus, kā mēs individuāli vai draudze kopumā varētu paust un atklāt Dieva labestību citiem? Vai jūsu draudze veic labus darbus sabiedrībā, kurā tā atrodas? Ja jūsu draudzei būtu jāpārceļas, vai kaimiņiem tās pietrūktu?

3. Bībelē sacīts, ka Dieva bauslība ir laba. Un mēs zinām, ka tā ir taisnība. Tomēr kā iespējams to izmantot kā kaut ko sliktu? Kādos veidos bauslību, likumus iespējams ļaunprātīgi izmantot, un kādas ir šādas negatīvas rīcības skumjās sekas?

4. Pārdomājiet mūžseno filozofisko jautājumu: vai kaut kas par labu tiek uzskatīts tādēļ, ka Dievs to nosaucis par labu? Vai arī Dievs to nosaucis par labu tādēļ, ka tas bija labs?

5. Bībeles studiju grupā pārrunājiet Lūk. 18:18,19. Ko Jēzus šeit saka? Kā mums Viņa vārdi jāsaprot?

6. Bībeles studiju grupā izveidojiet diskusiju. Puse grupas argumentēs par labu tam, ka cilvēki savā sirdī pamatā ir labi; otra puse grupas ieņems nostāju, ka cilvēki ir slikti pēc būtības. Savu nostāju argumentējiet nevis no Bībeles viedokļa, bet gan balstoties uz to, ko redzat pasaulē.